

Budapest-Budafoki
Református Egyházközség

HÍRLEVELE

2023. Húsvét

Húsvéti versenyfutás

„Elindult tehát Péter és a másik tanítvány, és elmentek a sírhoz. Együtt futott a kettő, de a másik tanítvány előrefutott, gyorsabban, mint Péter, és elsőnek ért a sírhoz. (...) Akkor bement a másik tanítvány is, aki elsőnek ért a sírhoz, és látott, és hitt.”
(Jn. 20: 4., 8.)

A húsvéti történet egyik legemlékezetesebb jelenete ez, amelyet több beszámoló is megőrzött a számunkra. Péter és a „másik tanítvány”, a magát szerényen megnevezni nem kívánó János futnak az üres sírhoz. Nem csak haladnak, sétálnak, hanem egyenesen futnak. Sőt: versenyt futnak, nem akarják bevárni egymást, hogy együtt érjenek oda a sírhoz. Mindegyik győzni akar, mindegyik első akar lenni. Miért ez a nagy sietség? Miért nem elég szépen komótosan odaérni a sírhoz? Furcsamód azt látjuk, hogy ez a sietség, ez a rohanás nem a hitből fakadt. Sőt, éppen ellenkezőleg: a hit fakadt ebből a versenyfutásból.

Ez a kis történet arról beszél, hogy nagyon nem mindegy, hogyan és miként közelítünk az üres sírhoz. Mert az üres sír önmagában nem bizonyít semmit. Akkor sem bizonyított és ma sem. Nincsenek önmagukban minden ellenvetést legyűrő érvek. Sokan a tudományra és a tapasztalatra hivatkozva vetik el ma is a feltámadás üzenetét. Nem kevés ember még azzal is megpróbálkozik, hogy a keresztyén hitet összeegyeztesse a feltámadás tagadásával, hogy befogadhatóbb legyen. Pedig mindez nem lehetséges. Vagy futunk a sírhoz – reméljük, hisszük és vágyjuk a feltámadást, vagy pedig nem vagyunk keresztyének. Mert igenis van meggyőződés és bizonyosság, van személyes érintettség és az ebből fakadó mély hit és elköteleződés is. Mindez azonban nem kapható receptre. Az a nyitottság szükséges a számunkra is, ami ezt a két fiatal tanítványt mozgatta. Bizonyára tele voltak ők is kétellyel és kérdésekkel, ám érezték, sejtették, hogy a történet nem érhetett véget a Golgotán. Amikor pedig a leghalványabb reménysugár érkezett – az asszonyok beszámolója –, rögtön elindultak, futottak, versenyeztek a sírig. Mindent megtettek azért, hogy hinni tudjanak, mert mindennél jobban vágytak rá. Ez a legtöbb, amit ember tehet, de ezt meg is kell tennünk, hogy a húsvéti hit ajándéka a miénk lehessen.

A kérdés számunkra is adott: vajon ezzel a lelkesedéssel és nyitottsággal keressük a feltámadt Urat, vagy megelégszünk a szkeptikus közönyösség langymeleg biztonságával? Maga Jézus mondta: „aki keres, talál...” (Lk. 11: 10.), kapaszkodjunk ebbe az ígéletbe!

Szász Lajos

A Lelki Növekedés Éve: Húsvéti gondolatok

(gondnoki beszámoló)

„ Vigyázzatok, hogy rabul ne ejtsen valaki titeket olyan bölcselkedéssel és üres megtévesztéssel, amely az emberek hagyományához, a világ elemeihez, és nem Krisztushoz alkalmazkodik.” Kol. 2, 8

Idén már 6. éve annak, hogy az Országgyűlés döntése alapján Nagypéntek ismét munkaszüneti nap. Noha évszázadokon keresztül a teljes húsvéti ünnepkör a társadalmat átható eseményt jelentett, a kommunista diktatúra mindent megtett eljelentéktelenítéséért. Az utóbbi 34 év is kevés volt ahhoz, hogy a húsvéti időszak hazánkban a nyusziünnep zavaros gondolatvilágából vissza-találjon a Krisztus központú gondolatokhoz. Kérdezzük meg mi is magunktól, hogy személyesen mit jelent számunkra Krisztus kereszthalála és feltámadása? Gondoljuk végig, hogy vajon eleink miért adták templomunknak a Magyar Feltámadás Temploma nevet? Nekem személyesen is nagy kihívás a családukban Nagycsütörtökön történt haláleset kapcsán.

A Lelki Növekedés Évében fel kell tennünk az egyszerre személyes és közösségi kérdést, hogy honnan indulunk és hova szeretnénk növekedni. Ennek különös hangsúlyt ad az, hogy elindult a jövő évben szolgálatba lépő presbitérium kiválasztásának folyamata. Presbitériumunk megválasztotta a választási bizottságot, melynek hivatal-

ból tagja Dr. Szász Lajos vezető lelkészünk és választott tagja Vigné Sági Katalin, akit a tagok a bizottság elnökévé választottak, valamint Jónás Piroska és Ábrahám Angéla. A bizottság hamarosan széles körben információt gyűjt azokról a szempontokról, amit a gyülekezet tagjai a presbiterektől elvárnak. Személyi javaslatokat indoklással együtt írásban lehet hozzájuk eljuttatni. Az idén év végével leköszönő presbiterek is eljuttatják majd beszámolójukat.

Az elmúlt néhány hónap is eseménydús volt. Sajnos folytatódott az ukrajnai háború. Gyülekezetünk 24 aggregátort juttatott el Kárpátaljára közel 4 millió forint értékben. Folyamatosan utaljuk a lelkész-családoknak is a támogatást és Pál Sándor testvérünk heti rendszerességgel gyűjti az igényeket és viszi a segítséget. Köszönöm a testvérek eddigi áldozatvállalását és kérjük a további rendszeres adakozást erre a célra! A munkában meghatározó Szabó Kata diakónusunk szolgálata. Az ő fizetését is a rendszeres adakozók biztosítják.

Hálás vagyok intézményeink dolgozóinak az odaadásáért. Iskolánkba több, mint 120-an jelentkeztek a 75 helyre. Óvodánkba pedig közel 90-en az 59 helyre. Sajnos nincsenek gumiból a falak, ezért nem tudunk mindenkit felvenni, akit egyébként szívesen fogadnánk. A felvételi értesítések kimentek. A napokban várjuk és értékeljük a fellebbezéseket.

Általános iskolánk új szárnya elkészült, de a fagyos időben a kerti munkák halasztásra kerültek. Remélhetőleg még ebben a hónapban ezek is befejeződnek. Ezú-

ton is köszönöm mindenkinek az elkötelezett munkáját és türelmét az építkezés alatt.

Köszönöm Lakatosné Mészáros Nórának és Varga Szilviának sok éves, áldozatos és eredményes munkájukat, amivel megalapozták gyülekezetünk gazdasági irodájának működését. Új szolgálati helyükön végzett tevékenységükre Isten áldását kérem. Gyülekezetünk tagjaként továbbra is számítunk rájuk.

Köszönöm az iskola 10 éves és Demjén István budafokra kerülésének 100. évfordulós rendezvényeiben közreműködők odaadását különösen Ábrahám Angéla főszervező kitartó szolgálatát. A rendezvénysorozat méltó befejezése volt a gimnázium épületében április 5-én megtartott ünnepély.

Szabó Kata diakónus fizetését is részben rendszeres havi támogatók adományaiból tudjuk fedezni. Köszönjük az eddigi adakozók áldozatvállalását és akiben van erre elhívás, várjuk a bekapcsolódását ebbe a szolgálatba. Fórizs István presbiternél lehet jelentkezni a diakónus fizetésének rendszeres támogatásra.

Virágvasárnap öt felnőtt testvérünk keresztelkedett meg és tette le konfirmációs fogadalmát. Köszönöm lelkészünk kitartó előkészítő munkáját. Az ifjú konfirmandusok konfirmációjára majd októberben, a reformáció évfordulójához kapcsolódóan kerül sor.

Továbbra is hívjuk a havi rendszerességű ifjúsági istentiszteletekre a fiatalokat és köszönjük a szolgálatok, különösen a dicsőítő zenészek áldozatvállalását. Hitok-

tatóink és beosztott lelkészeink szolgálata is eredményes a fiatalok között.

A böjti időszakban péntek reggelenként tartottunk imaközösséget. Köszönjük a közreműködők odaadását. Minden hónap 2. vasárnapján reggel 9-kor imaközösség lesz a toronyszobában a gyülekezet növekedéséért Papp-Tóth Viola beosztott lelkész vezetésével.

Táboraink is szerveződnek. Június 26-31. között lesz a gyülekezeti alsós hittantábor, reményeink szerint az általános iskola új szárnyában. Július 3-7. között tartjuk a felsős hittantábort napközis formában itt a templomunkban. Jelentkezni a honlapon és a hitoktatóknál lehet.

Nyári gyülekezeti tábor: augusztus 13 és 19. között lesz Balatonszárszón. Már lehet jelentkezni a honlapon és a Facebook oldalon. Kérjük, hogy április 10-ig minden érdeklődő jelentkezzen és utalja át az előleget, mivel azt nekünk is néhány napon belül tovább kell utalnunk és véglegesíteni kell a foglalási létszámot. Jelentkezni a gyülekezet honlapján elérhető online űrlap kitöltésével lehet.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az egyházfenntartási járulék (nem adó!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket. Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten, havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot. Kérjük a testvéreket lehetőség szerint az online perselypénz utalásra is.

Elindult az 1% kampány is. Kérjük, hogy bátorítsák ismerőseiket (a nyugdíjasokat és azokat is, akik bármely okból nem fizetnek SZJA-t), hogy rendelkezzenek egyházunk és alapítványunk javára. A pénztárosi asztalnál megtalálható az egyházunk ill. alapítványunk javára rendelkező nyilatkozat mintája.

Folyamatosan kövessük figyelemmel a feltamadas.hu honlapot és az ott található gyülekezeti naptárat.

Sokszor elkeseredünk életünk kisebb-nagyobb kihívásai közepette. Viszont bízhatunk a Feltámadottban, amit Pál apostol a mai bibliaolvasó kalauzi igében így fogalmazott meg:

„A keresztségben vele együtt eltemettek benneteket, és vele együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta őt a halottak közül.” Kol. 2, 12

Budafok, 2023. április 7.

Áldás! Békesség! – Istennek Dicsőség!

Németh Géza főgondnok

Emlékezés Nagy Péterre

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy itt megemlékezhetem Nagy Péterről, mint iskolánk alapító lelkeséről.

Nagy Péter és a gyülekezetünk közös álma volt, hogy a Halacska Óvoda után a gyerekek református intézményben tanulhassanak. Hosszas keresgélés, sokirányú próbálkozás után az éppen új utakat kereső Rózsakerti Általános Iskola lett az az intézmény, ahol ezek a szándékok és álmok végre találkoztak. Sok ember sok évi munkája, és Isten különleges kegyelme kellett ahhoz, hogy ez az álom mára valóra váljon. Nagy Péter Demjén István szellemi örökségét követve, Karácsony Sándor pedagógiai elveit szem előtt tartva, a gyülekezet imádságait, és sok-sok hívő ember bizalmát és segítségét maga mellett tudva kezdett másodszor is iskolaalapításba. Előzőleg az 1990-es években már fontos szerepe volt a Pécsi Református Kollégium megalapításában. Az ott szerzett tapasztalatai igen hasznosnak bizonyultak itteni munkálkodása során is.

Nemrég egy készülő prédikáció-gyűjtemény okán Péter sok-sok igehirdetését hallgattam újra, és rácsodálkoztam arra a felbecsülhetetlen értékű szellemi kincsre, amit Istentől rajta keresztül kaptunk, és érdemes időről-időre felidézniük.

Itt szeretnék néhány szóban megemlékezni arról, hogy mit jelentett Nagy Péter nekem. Talán van, aki még tudja, mit jelent az a kifejezés, hogy atyai jóbarát. Számomra ő az volt: a szó legnemesebb értelmében vett mentor, hiteles lelki vezető, tiszteletre méltó tanító. Az ő parókiája volt számomra az atyai ház, ő mutatta meg, milyen le-

het az Atyaisten szeretete. Mindig örömmel fogadott. Mikor vele beszéltem, és bárki, aki vele beszélt, úgy érezhette, valóban figyel ránk. Lehetett vele vitatkozni, viccelődni, de mindeközben észrevétlenül is életre való tanácsokkal látott el. Utolsó találkozásunkkor is (amikor valahogy minden racionális indok nélkül is tudtuk, hogy búcsúzunk), egy általam addig nem ismert prédikátor munkáira hívta fel a figyelmemet. Utólag derült csak ki, hogy mennyire jól ismert és jól szeretett, mivel éppen azok az igehirdetések segítettek át a gyász szomorú időszakán.

2012-ben és 2013-ban az újévi prédikációiban Nagy Péter kiemelten foglalkozott az iskolával. Először, mint a vetés fontos színteréről beszélt, ahol a nem keresztény családok gyermekei is megismerhetik az evangéliumot másodszer – az iskolánk jelmondatává is vált ige alapján – mint a növekedést elősegítő közegről. Fontosnak tartotta, hogy a növekedés elsősorban lelki-szellemi gyarapodás, ne hízás, és semmiképpen ne felfuvalkodás legyen. Sokszor fogalmazta meg, hogy a növekedés a Krisztus vezetése alatti, keskeny úton való járás, a helyes cél felé tartó, folyamatos változás. A ránk bízott gyerekekkel együtt növekednünk kell a szelídségben, alázatban, az önismeretben és az Isten-ismeretben, így jutva el hitben is a nagykorúságra. Ezt a közös célt követve fontos felismerni a különbözőségeinket, egymást elfogadva képessé válni együtt, valódi közösségként mozdulni, haladni a teljesség felé, közelebb és közelebb Krisztushoz.

Nagy Péter ezt a feladatot állította eléünk. Segítsen bennünket Isten, hogy a ránk bízott munkát hűségesen el tudjuk végezni.

Hálás vagyok, hogy ismerhettem őt, minden jelenlévőnek kívánom, hogy legyen egy ilyen ember, ilyen példakép az életében, aki képes nagyot álmodni, alkotni, és megmutatni az ember arcú Istent, és az Isten-arcú Embert.

Keczán Anikó

Ismerjük meg közelebbről!

Ha valakit meg akarunk ismerni közelebbről, mihez/kihez fordulunk? Én személy szerint gyakran nekiesem a mindentudó internetnek, hátha találok az illetőről vagy, ami még szerencsésebb eset, illetőtől valami irományt, ami alapján nagyjából képet tudok alkotni róla. De ez még mindig csak statikus, szoborszerű képet ad gyakran a megismerni vágyott emberről.

Mit teszünk ilyenkor legtöbben? Keresünk közös ismerőst, akik el tudják mondani, milyen is az illető jelleme, habitusa, milyen szokásai, jellegzetes mozdulatai, netán szavajárása van. Így lehet valamelyest élővé egy olyan emberről alkotott képünk, akivel nincs módunk személyesen találkozni.

Így ismerhettük meg közelebbről a héten Demjén István nagytiszteletű urat is. Eddig láttunk képeket, olvashattunk róla több helyütt, hála gyülekezetvezetésünk kutatómunkájának, érdekes korabeli dokumentumok is előkerültek már róla, sőt, saját leveleibe is bekukkanthattunk. De most, április 4-én este olyan kedves gyülekezeti tagokkal találkozhattunk, akik személyesen ismerhették Demjén Istvánt, vagy ahogy ők mondták: Pista bácsit, a Nagytiszteletű urat.

Három csillogó tekintetű, élő hitű gyülekezeti asszonytársunk mesélt, szinte nem is kellett őket kérdezni. Csak úgy áramlott belőlük a régi idők emlékezete, ifjúságuk történetei, amik Demjén Istvánhoz és feleségéhez, a gyülekezethez kötődtek. Meséltek a konfirmációs alkalomról, a vasárnapi iskoláról, a leánybibliakörről, a táborokról. Tanakodtak azon, hogy szigorú volt-e Demjén István avagy sem (gyanítom, voltak kérdések, amikben kérlelhetetlen volt). Mennyi szép emléket – és mennyi háború alatti és utáni fájdalmat – idéztek fel aznap este! Órákig tudtuk volna hallgatni, ahogy elrepítettek bennünket a 70-80-90 évvel ezelőtti református budafokiak mindennapjaiba.

Hála és köszönet Teremtőnknek és e három szemtanúnak: Freyné Székely Ágnesnek, Hajdú Gizellának és Kiss Gyuláné Bencze Juliannának azért, hogy immár előbb képünk van Budafok templomépítő lelkipásztoráról, Demjén Istvánról.

Bálint-Pallaghy Réka

Demjén István lelkészé szentelésének 100. református iskolánk fennállásának 10 éves évfordulóját ünnepeljük

Demjén István budafoki református lelkész iskolánk névadója. Lelkes munkája nyomán felépült Budafok új református temploma. Több református közösség és a cserkészcsapat is megalakult. Rózsakerti iskolánk 10 éve vált református általános iskolává, és azóta viseli a nevét. Tanévünkben, 2022/23-ban, református iskolánk születésnapja és Demjén lelkészé szentelésének centenáriumi évfordulója meghatározta éves programjainak tematikáját.

Szeptember végén kaptam a felkérést, jubileumi projekt megtervezésére, kivitelezésére, Kuruczné Domaházi Margit Anna igazgató asszony megbízásából. Dr. Szász Lajos lelkészünk támogatásával, gyülekezeti hitoktató csoport programjaival egyeztetve, iskola és gyülekezet közös megemlékezésre törekedett. Iskolánk konyhája, a Reformatör Culina Team, Sági Katalin vezetésével segítette mind a diákónai programok, mind az étkezések, ünnepségek lebonyolítását. Fontos szempontunk volt a diákok és kollégák bevonásával a „demjéni szellemi örökség”, mint „közösségformálás”, nemzeti értékek, hagyományok tisztelete az elesettek, szegények, rászorulóknak felé való odafordulás megismertetése. 2022. 11. 30-i jelentkezéssel „Egyház-story” címmel országos kreatív egyháztörténelem versenyt indítottunk, melynek idején témája Demjén István életének képregény, és színdarab formájában való feldolgozása, valamint egy templom makettjének elkészítése és bemutatása volt.

Múlt és jelen. Névadónk, iskolánk és gyülekezetünk kapcsolatának minél szélesebb körű megismertetése céljából, paravánokon, külső-, belső molinókon Demjén élete, munkássága, gyülekezetünk és iskolánk története jelent meg. 2022. 12. 05-én 14 órától Demjén Focikupá-ra került sor, a gimnázium tornatermében. A budafoki gyülekezet lelkes focistái, iskolánk Apafoci csapata, tanáraink és 12-es gimnazistáink „mérték össze” tudásukat. 2022. de-cemberében, a diakónia jegyében - rászorulóknak, idősek, fogyatékkal élők segítésére – kókuszgolyókat, kalácsokat, mézeskalácsot sütöttek osztályonként a gyerekek. Nyugdíjas karácsonyra, Örbottyáni fogyatékkal élő csoport számára és a bogrács ebéd mellé, a rászorulóknak. (Demjén a „nyomorenyhítés” kifejezést használta a karácsonyi tűzifa-, zsír- és kalácsadományok gyűjtésére, szegényekhez eljuttatására.)

Demjén István születésnapja tiszteletére, febr. 9-én, DÖK nap és Farsang keretében névadónk szellemi örökségére emlékezésnek minden osztály megnézett egy bemutatót az életéről. Alsósoknak kvízt, felsősök számára nyomógombos vetélkedőt tartottunk, majd a tornateremben „szakáll-járás” elnevezéssel, korábban elkészített, minél hosszabb szakállak és minél gyorsabban futó szakállas „Demjén”-ek mérték össze tudásukat (arra emlékezve, hogy szakállát nem vágatja le, amíg a szovjet hadsereg nem hagyja el országunkat).

2023. Húsvét előtt, Demjén Projekthét néven 2023. 03. 27-31-én és 04. 03-04. napjain tanórák keretén belül, „demjéni örökségünk” részeként, fenntartható- és pazarlást csökkentő ötletek, innováció, a hagyományos értékek tisztelete, közösségépítés, a cserkészmozgalom értékrendje, kísérletek, zenei és művészeti bemutatók, mint témák jelentek meg a Digitális Témanap, a Fenn-

tarthatósági Témanap, a Tudományok Napja, a Művészetek Napja és a Pénz Napja keretein belül, tanórákba beépítve. Közösséget építettek egymással az osztályok, akik egymás bemutatóit, előadásait nézhették meg, gimiszek általános iskolásokét, felsősök alsósokét. Örömmel éltük meg ezeket a közösségépítő alkalmakat.

2023. 04. 03-án alsós-, felsős és gimnazista áhítaton református iskolánk 10. születésnapját ünnepeltük. Igazgató asszony beszéde után vidáman, énekelve, Németh Tamás iskolalelkészünk gitár-kíséretével nagy kört alkottunk, tapsolva emlékeztünk. Konyhánk ajándékként tejszeletet kaptak tanulóink.

2023. 04. 04-én Rózsakerti esték rendezvényünk keretein belül iskolánkban beszélgetésre hívtuk Demjén Istvánra személyesen emlékező nyugdíjas gyülekezeti tagjainkat. Az alkalmat dr. Szász Lajos lelkészünk vezette. Közreműködött Szalai Zsuzsa és Juhászné, Szabó Kata. Felemelő érzés volt érdekességeket hallani Demjén személyiségéről, népnevelő elképzeléseiről, gondoskodásáról.

2023. 04. 05-én Csendesnapunk tematikája szervesen kapcsolódott névadónk templomépítő munkájához iskolalelkészeinknek köszönhetően. 11 órától Demjén 100. és iskolánk 10. évfordulójának hivatalos eseményén vehettünk részt. Joó Christopher iskolalelkészünk áhítása, az ünnepi köszöntők és iskolánk kamarakórusának előadása után, (Bereck Ágnes vezetésével) iskolaalapító Nagy Péter lelkipásztorra emlékezett Keczán Anikó szociálpedagógusunk, Ladányiné, Sütő Tünde volt kolléganőnkre Horváthné, Tóth Gabriella munkaközösség vezetőnk. „Fel barátink, drága Jézus” énekünkre bevonultak versenyzőink. Meghívott vendégeink, érdek-

lődéssel várták az előadásokat. Karsay Ferenc polgármester úr, Németh Zoltán Zsolt alpolgármester úr, Németh Géza gondnok úr, a presbitérium képviselői, iskolánk diákjaival, kollégáinkkal, Egyház-story versenyünk döntőseivel és családtagjaikkal együtt. Lelkes tanulók, tanárok és a zsűri, Dr. Lányi Gábor egyháztörténész professzor, Dr. Szászi Andrea katechetikai igazgatóhelyettes, katechetikai szakértő, Dr. Szász Lajos, Hokker Zsolt evangélikus lelkész és Pállay József festőművész tanár, pontokkal értékelték a diákok színvonalas produkcióit. Demjén István élete elevenedett meg előttünk árnyjáték, báb és színdarabok formájában három részletben. Kiemelt arany-, ezüst-, bronz oklevelekkel jutalmazták felkészült tanulóink munkáit.

Büszkeséggel a szívünkben távozhattunk, mert ilyen kivételes személyiség szellemi hagyatékát folytathatjuk, melyet Nagy Péter volt lelkipásztorunk megálmodott, amikor iskolánknak a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskola és Gimnázium elnevezést adományozta.

„az igazsághoz ragaszkodva, növekedjünk fel szeretetben...” Efézus 4,15

Demjén Projekt szervezői

Felnőtt konfirmandusaink bizonyágtételei

2023. április 2-án, virágvasárnap majd kétéves előkészítő folyamat végén öt felnőtt testvérünk keresztkedett meg és tett biznyságot hitéről és elköteleződéséről Krisztus mellett. A szép és megható önnepség egyik megérintő jelenete volt, amikor személyes útjukról, döntésük háttéréről és eddigi hitbeli tapasztalataikról adtak számot a biznyságtételeikben. Az alábbiakban ezeket a biznyságtételeket olvashatjuk.

Rácz Gabriella

Áldás, békesség.

Rácz Gabriella vagyok. Három gyermekem van és egy igazi társam a férjem személyében, akire mindig számíthatok. 2009 óta élünk Budatétényben.

A kislányomnak, Alíznek köszönhetem, hogy most itt állok, és nagyon hálás vagyok neki ezért.

Örömmel jön mindig ebbe a közösségbe. Rendszeres résztvevője a nyári napközis táboroknak. Először

a vasárnapi istentiszteletre is az ő kedvéért jöttem el. Egyre inkább éreztem, hogy szeretnék közelebb

kerülni Istenhez és jobban megismerni és megérteni Jézus tanításait, de nem tudtam, hogyan kezdjem. Ezért is örültem nagyon, amikor Lajos kezdeményezésére elindult a Keresztkérdések sorozat, ahol egy kis létszámú, de annál kedvesebb csoport tagjaként nemcsak egy számomra fontos lelki közösség része lehettem, de választ kaptam a kérdéseimre, lehetőségem nyílt megbeszélni és megosztani a kétélyeimet is.

Hálás vagyok, hogy itt állhatok most és nagyon boldog.

Szabóné Rostás Anna

Áldást, békességet kívánok Kedves Gyülekezet!

Szabóné Rostás Anna vagyok, 38 éves óvodapedagógus.

Kicsi korom óta olyan szerencsés helyzetben voltam, hogy a családom és felmenőim (mint teológus-óvónő nagymám, lelkipásztor, lelkész nagypapám, hívő szüleim, családom volt), keresztény értékrend szerinti neveltetésben részesültem. Szüleim után, mindig is úgy éreztem, hogy keresztényként élem, és szeretném élni az életem. Idetartozom, miképpen Lukács evangéliumában is olvasható: az a cél, a vágyam, hogy jó gyümölcsöt teremjek.

„Mert nincsen jó fa, amely rossz gyümölcsöt terem, sem rossz fa, amely jó gyümölcsöt hoz. A fát a gyümölcséről lehet megismerni. Nem szednek tövisbokorról fügét, s csipkebokorról sem szüretelnek szőlőt.” (Lukács ev. 6: 43–44.)

Én elfogadom, és érzem, hogy Isten azért teremtett, hogy szeretetet hirdessek, jóságot teremjek általa. Rengeteg köszönet, hála van bennem, hogy sugallatára felkerestem, eljöttem Szász Lajos lelkipásztorhoz, aki keresztyén lelki vezetőnként, segítette a kis csoportunkat a hitélet útján, a konfirmáció felé. Ez két évvel ezelőtt kezdődött.

Hálás vagyok, hogy csoporttársaimmal együtt idetartozhatunk. Sok mindenem mentem keresztül, volt, hogy megintgott a hitem, de az is, hogy itt vagyok egy tanúságtétel, hogy Isten, Jézus nem engedett el, hanem megfogta a kezem, és én sem engedtem el Őt, hanem megszorítottam a kezét, és szeretnék az Ő útján, Vele együtt lépkedni. Hogy ebben az áldásban részem lehet elmondhatatlan hála van bennem. Áldás tudni, hogy akármi is történjen, Isten mindig vigyáz rám, ránk, békét ad a lelkeknek. Áldás érezni, hogy Istenünk mindig ott lesz az ösvényen mellettünk, jóban-rosszban egyaránt és még ha néha el is tévelyedek, mutatja nekem a helyes utat és soha el nem hagy.

Istené a dicsőség!

Győr Andrea

Áldás Békesség! Üdvözlök Mindenkit!

Győr Andrea vagyok, a 11. kerületben élek már évek óta. Arról az útról szeretnék beszélni, aminek az egyik állomásán ma itt állhatok.

Biztosan ismerik azt az érzést, amikor egy bizonyos esemény beleég a memóriájukba, amikor évek múlva is emlékeznek, hogy az adott történés pillanatában hol voltak és mit csináltak. Nekem is volt ilyen pillanatom valamikor 10 évvel ezelőtt, amikor egy könyv olvasása közben egyszer csak megértettem, hogy életem két különböző szakaszában történt események hogyan kapcsolódnak egymáshoz. Biztosan éreztem azt, hogy ezek a látszólag egymástól független dolgok nem véletlenek és nem is az én döntéseim következményei, hanem egy magasabb erő vezérli az életem. Meghatározó élmény volt, de akkor még nem állt össze a kép. Aztán eltelt néhány év és egyre többször éreztem a hívást.

Újabb évek teltek el, közben új emberek érkeztek az életembe. Néhányan közel kerültek hozzám, megismertem az életüket, az örömeiket és nehézségeiket és azt is láttam, hogy a nehézségek ellenére milyen bizalommal, az örömök esetén milyen hálával fordulnak Isten és az élet felé és én is erre vágytam.

Majd úgy adódott, hogy a barátaim ide, ebbe a templomba hívtak meg, hogy legyek a tanúja a házasságkötésüknek, és miközben osztoztam az örömükben, Isten igéjét hallgatva megéreztem, hogy itt a helyem és eljött az idő, hogy Isten hívásának eleget tegyek. Hosszú volt az út idáig, sokáig nem is tudatosult bennem, hogy végig Isten vezetett.

Most már biztosan tudom, hogy az Ő gondviselésének köszönhetően állok itt, hogy mindig velem van és szeret engem és ezentúl az Ő gondviselő szárnyai alatt élhetem az életem.

Bökönyszegi Balázs

Áldás, Békesség!

Örülök, hogy már megkeresztelve állhatok itt. Régi vágyam vált valóra.

Bökönyszegi Balázs vagyok, feleségemmel, Sárával és két kis drága gyerekünkkel, Borkával és Leóval itt élünk a kerületben, a Baross-telepen. Szeretünk itt lakni.

„Meg kell térni!” – ez az érzés volt már bennem hosszú évek óta, – Meg kell térni, mindez szépen lassan tudatosult, ekkor már beszéltem erről barátaimmal és családommal, aztán rájöttem, hogy ezért tenni is kell.

Ezért jelentkeztem hittanra, konfirmációs előkészítőre, ahol új barátokra leltem. Itt jelentkeztem a Budafoki Református Gyülekezetben, mert nagyon tetszett. Tetszik ez a nagy és aktív egyházközség, aminek szeretnénk tagjaivá válni.

Változásokat is megéltünk ezen az úton, amire különösen büszke vagyok, az az, hogy gyerekeinknek már természetes, hogy itt vagyunk, járunk templomba, részt vesznek a gyerekfoglalkozásokon és hittanon. Örülök, hogy Anna gyerekeivel együtt nekik is Húsvét hétfőn lesz a keresztelőjük.

Köszönet a befogadó közösségnek és külön köszönet Tiszteletes úrnak a tanításért!

Egyedül Istené a dicsőség!

Mészárosné Szabó Anna

Áldás, békesség a Gyülekezetnek!

Mészárosné Szabó Anna vagyok, a kerületben lakom 2 éves korom óta, a mai Demjén István Általános Iskola elődjébe jártam, az akkori, Zsolnay módszerrel tanító Rózsakerti Iskolába. Nem jártam be nagy földrajzi ívet, itt nőtem fel, itt dolgozom a kerületben, itt ismertem meg a férjemet, aki szintén kerületi lakos születése óta és itt is dolgozik. 3 egészséges lányunk született.

Három évvel ezelőtt sikeres felvételt nyert Hanna lányunk a Halacska óvodába, ezúton köszönjük Kriszti néninek és Csaba bácsinak, hogy lehetőséget biztosítottak a keresztyén hitvallás megismerésére. Azóta Sára lányunk is az óvoda tagja lett, és már ketten hozzák haza az egyházi szemlélet tanításait, imádságokat, énekeket, meséket, amik beszivárogtak a mindennapjainkba. Örömmel jövünk templomi szolgálatra vagy segítünk az óvodának.

Visszatekintve életemre, akárkivel beszélgettem, mindenki meg volt keresztelve körülöttem, csak én nem. Úgy éreztem mindig, hogy Isten oltalma alá tartozik mindenki, csak én, a pogány, az egyedüli - nem.

Két éve az óvoda küldött egy kör e-mailt, melyben a református hitvallás megismerésére, keresztelésre való felkészítés lehetőségére nyitottak ajtót. Így kerültem ide, ismeretlenként, egy asztalhoz ülve ismeretlenekkel. Rengeteg kérdés volt bennem, a Biblia nem egy egyszerűen értelmezhető könyv. Szász Lajos rendületlenül segített, hétről-hétre kaptam válaszokat, amihez lelki utazás, formálódás is járt. Rájöttem, ha Pál Apostol, aki Krisztusért viselve bilincseit, a börtön szörnyű körülményeiben tudott hálával élni, Isten igéjét, félelem nélkül hirdetni, akkor nekem, aki szabad vagyok, egészséget kaptam, anya lehetek és biztonságban érezhetem magam, a telecsordult hálaérzésemmel, követnem kell ezt az utat. A csoportban átéltem, hogy mindnyájan halandó létünkre küzdünk dolgokkal, magunkkal, nincs

gondtalan élet, mert a bűn, a kísértés, a baj folyamatosan bekúszik az ösvényre, amelyen járunk. Isten atyai kézen fogásával, palástja alatt viszont áldásban részesülhetünk. Hol sírtunk, hol neveltünk, szerencsére többet neveltünk, miközben tanultunk, megértettünk. Ugyanazon az úton járni, ugyanazt az Istent követni, öröm volt, jó lelkű emberekkel.

A keresztség felvételével felhatalmazást és kötelezettséget érzek arra, hogy dolgozzak magamon és a közösségi célokért tegyek, immár Isten oltalma alatt. Dolgozni minden nap kell érte, magas a cél: *„hogy megítélhessétek, mi a helyes, hogy tiszták és kifogástalanok legyetek Krisztus napjára és gazdagon teremjétek az igazság gyümölcsét Jézus Krisztus által Isten dicsőségére és magasztalására.” Pál levele a Filippibeliekhez 1:10-11.*

Lányinkat, ezen az úton tartva, Húsvét hétfőn keresztelik itt, a Budafoki Református Templomban.

Budapest-Budafoki Református Egyházközség

1221 Budapest, Demjén István u. 2.

Telefon: + 36 30 165 9633

E-mail: budapest-budafok@reformatus.hu

Lelkipásztor: Szász Lajos

Iskolalelkészek: Németh Tamás, Joó Dávid Christopher

Beosztott lelkészek: Jani Livia, Papp-Tóth Viola,

Szászné Lázár Csenge

Gondnok: Németh Géza

Diakónus: Juhászné Szabó Kata

Hitoktatók: Pajzsné Lévy Réka, Váradiné Sipos Judit

Honlapunk: feltamadas.hu